56

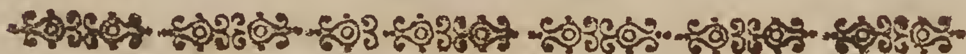
NATALEM SERVATORIS NOSTRI

Sincera devotione celebrandum

O. Q. C. A.

monet

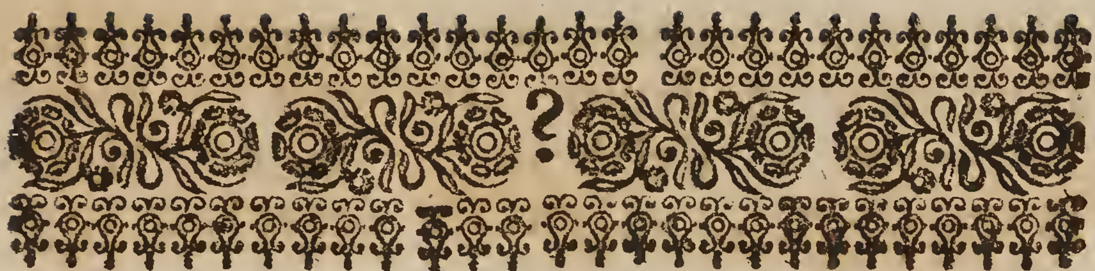
WILH. DAV. HABERMANN,
Med. D. Ejusd. Prof. P.
p. t. Rect. Academ.

ROSTOCHII,
Typis JOH. WEPPLINGII, SER. PRINC. & *ACAD.* Typogr.

78

N profundam admirationem rapitur, omni jure Moyses, *Exod.* 3. cum vidit *ARBUSTUM* ignescens, flammans, ast incombustibile & in virore suo permanens; imò cum vidit sub umbra Luminis ingens *LUCIS* increatæ & ab *ÆTERNO* progenitæ mysterium; scilicet flammantem Amorem *DIVINUM* erga Israelem Ægyptiaca servitute pressum. Et nos *HODIE* Eandem illam Sanctissimam videmus flammantem *VITÆ ARBOREM*, *LUMEN* de *LUCE INACCESSA*, 1. *Tim.* 6. cujus egressus est â principio & ipsa æternitate, *Mich.* 5. *MIRABILIS*, *PATER ÆTERNUS* prodiit ex hominis utero! *LUX GLORIÆ* humilitatem,

DIVINITAS humanitatem induit; ut Dumetum noſtrum indueret *LUMEN DIVINUM*. Celebrate, hunc Maximum Diem, *NATALEM NOSTRÆ SALUTIS!*

Admiranda omninò eademqve infinita latent Naturæ Arcana in *Lumine*. Nam Lumen eſt *Motus*: Motus inqvam, omnium motuum in ordine *Primus*; â qvo omnium etiam *viventium motus* dependent.

Nil ſenſibus noſtris eſt *priùs* obvium, nil *magis* & *ubique* eſt obvium, quam Lumen: nil vero *rationi* noſtræ eſt *magis & profundius* abſtruſum qvam Lumen. Dic enim *cæco* mihi & *deſcribe*, *qvid ſit* Lumen?

Proh Abyſſum! Tenebrarum an Lucis? ſi ad *INCREATUM LUMEN* oculos dirigimus! occæcamur, confundimur, in animi deliqvium cadimus. *Apoc*. I. 12. niſi dextra nos tegat *ILLIUS*, qvi eſt *PRIMUS* & *ULTIMUS*: niſi oculos illuminet. *Pſ*. 13.

ut

ut in *IPSIUS LUMINE LUMEN* *Pſ.* 36. id est *FILIUM DEI*, intueri queamus! In *FILIO DEI* verò ingentem *GRATIÆ DIVINÆ* Superabundantiam *Eph.* 2. transſcendentem axin polosqve Mundi! *Pſ.* 103.

Nam Adeo *DEUS* mundum dilexit, ut *FILIUM* daret *SUUM* i. e. *JUSTISSIMUM* pro malitioſis Juſtitiæ *DIVINÆ* conculcatoribus: *DILECTISSIMUM*, pro perduellibus; *UNIGENITUM* pro Satanæ filiis: ut immolaretur victima, qvæ tolleret omnium iniqvitates & dolores. *Eſ.* 53. qvæ ſanguinem funderet, lytrum pro omnibus 1. *Tim.* 2. qvo nos ablueret, & nive candidiores redderet *Pſ.* 51.

Emetire nunc porro, & ſubduc calculum, O Ratio; An ardentius diligat *Mundum* Univerſum? An magis anxiam vel *Unius* vilis animæ gerat curam *DEUS*? Inter memorabilia enim noſtræ ætatis eſt, qvod contigit Anno 1666. Hamburgi. Ibidem Luneburgenſis qvidam, cui Wi-

tzenburg nomen, ob ingens admissum peccatum anxius de Misericordia *DIVINA* desperabat: Nefanda ejus verba & violentos ausus, audit videtqve forte superveniens qvidam civis Hamburgensis Georg: Frese, qvi aberrantem S. S. dictis revocare & solari conatur. Sed objecit Witzenburg, talia ad sese pertinere, impossibile esse creditu: causam prorsus esse perditam! nisi peculiari signo convinceretur, nimirum *IGNE NON ADURENTE* vel lædente. Tum vero insigni Divinæ Veritatis tuendæ Zelo actus G. Frese, annulum ferreum anchoralem (librarum, 3. tantæqve capacitatis, ut viri robusti brachium facile admitteret) quem forte in pavimento jacentem invenit, in acervum candentium carbonum, ut bene ignitum redderetur, conjicit, tegitqve. Interim vero moræ impatiens, manipulum bonum carbonum ignescentium arripit, affert, offertqve desperabundo Witzenburgo qvi indè valde commotus, in hæc tandem verba erumpit HERR JESU Christe/ thuestdu so viel ümb eine eintzige Seele!

Alß

Aſt mentis inqvietudine, vultu, ſuſpiriisqve, triſtiſſimæ Dubitationis ſupereſſe adhuc radices, imis medullis infixas, ſatis monſtrabat. Tum ergo G. Freſe prædictum Anchoralem Annulum probe ignitum arripit nudâ ex foco manu, illumqve tenet, monſtratqve aliqvamdiu huic Witzenburgo, ſine ulla vel minima aduſtionis læſionisqve notâ.

Res hæc teſtium fide oculata ſatis firmata eſt: de qvo facto ipſe G. Freſe edidit Relationem (qvam nominat die Atheiſtiſche Brille) it. D. Kortholt. S. S. Theol. Profeſſ. Kilon. edidit Tractatum.

Nullum brutum eſt, cujus edomari feritas bene faciendo non poſſit; plus autem qvam belluinum eſſet in nobiliſſima creatura, non conſiderare qvid noſtri amore fecerit DEUS. Aſt cujus intellectus hoc poteſt? nam ex nobis ipſis ad aliqvid boni cogitandum inepti ſumus, multo minus *JESUM CHRISTUM* Dominum vocare poſſumus ſine *SPIRITU SANCTO*. I. Cor. 12.

SAN-

SANCTISSIMUM ergo *SPIRITUM* veneremur ſupplices, ut accendat in nobis flammam Amoris, Fideiqve Lumen? & tum intueamur *HODIERNI NATALIS* myſticum *IGNEM*, accedamus propius, pedibus excalceatis, nudis; puris cordibus, facie reverenter & verecundè obvelatâ ad *FACIEM ILLIUS*, *QVEM* cœli tremunt, dum jubilant; ad *CUJUS GLORIAM* & *MAJESTATEM* Seraphini dum exſultant, pſalluntqve *TER* illud *SANCTUS!* vultum tegunt: perinde inqvam, & Nos celebremus hodiernum *DIEM VITALEM*, Climactericum noſtrum Magnum, Æternitatis noſtræ Natalem in gaudio devotiſſimo plaudentes

GLORIAM IN EXCELSIS.

P. P. Sub Sigillo RECTORATUS d. 25. Decembr. 1714.

